

ІВАН ФРАНКО "МОЙСЕЙ"

Це "духовний заповіт" митця своєму народові, твір про українців і про Україну





Задум написати
про Мойсея
виношував митець
понад 20 років. У
1904 році І.Франко
побував в Італії.
Особливо його
вразив шедевр
Мікеланджело –
вдалий образ
біблійного пророка
Мойсея. Це стало
поштовхом для
написання поеми.

Народе мій, замучений, розбитий...
(знаменитий пролог до поеми написаний
випадково, бо під час друку сталася
технічна помилка – пусті перші сторінки.

За ніч великий майстер пише
неперевершений шедевр).

“Тут автор отожднюється із співцем,
трибуном свого народу...” (З.Франко)



Опрацювавши всі джерела, Франко створює свій образ Мойсея, трансформувачи біблійний сюжет на рідний український ґрунт.

“МОЙСЕЙ” ІВАНА ФРАНКА

- тема поеми:

показ сповненого неймовірних труднощів сорокарічного блукання єврейського пророка Мойсея разом зі своїм народом у пошуках обітваної землі;

з'ясування взаємин вождя і народу у скрутні часи.

- жанр поеми:

ліро-епічна поема філософського змісту на біблійну тему.

Притча-алегорія.

- За змістом поема поділяється на дві частини:

I – стан депресії маси;

II – історія душевних мук Мойсея, його боротьба із самим собою

Звернімося до біблійної легенди...



Знайдення Мойсея



Рабство ізраїльтян



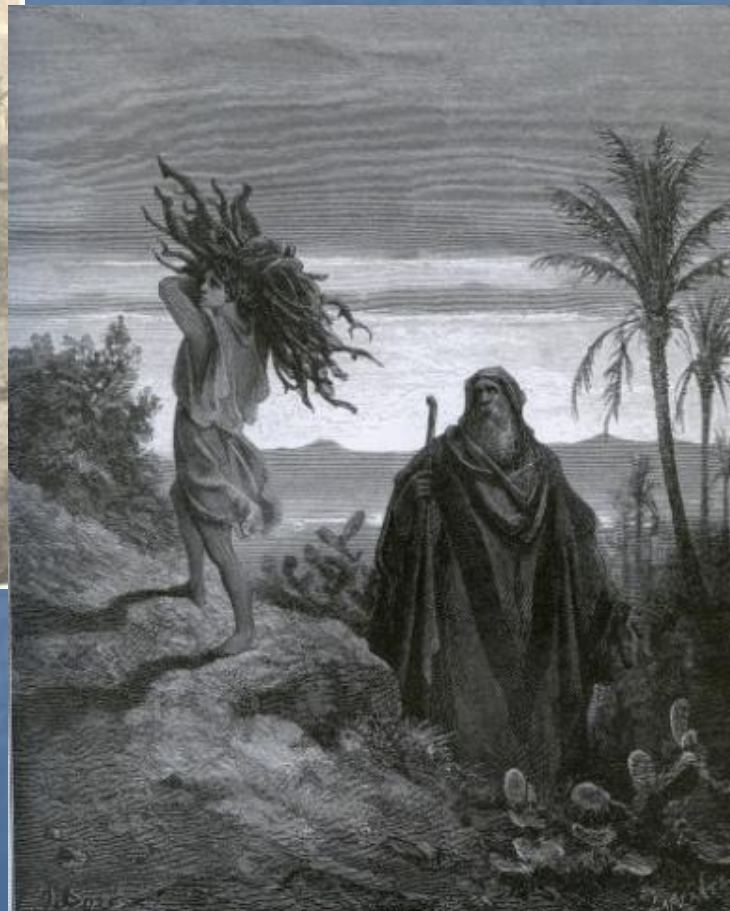
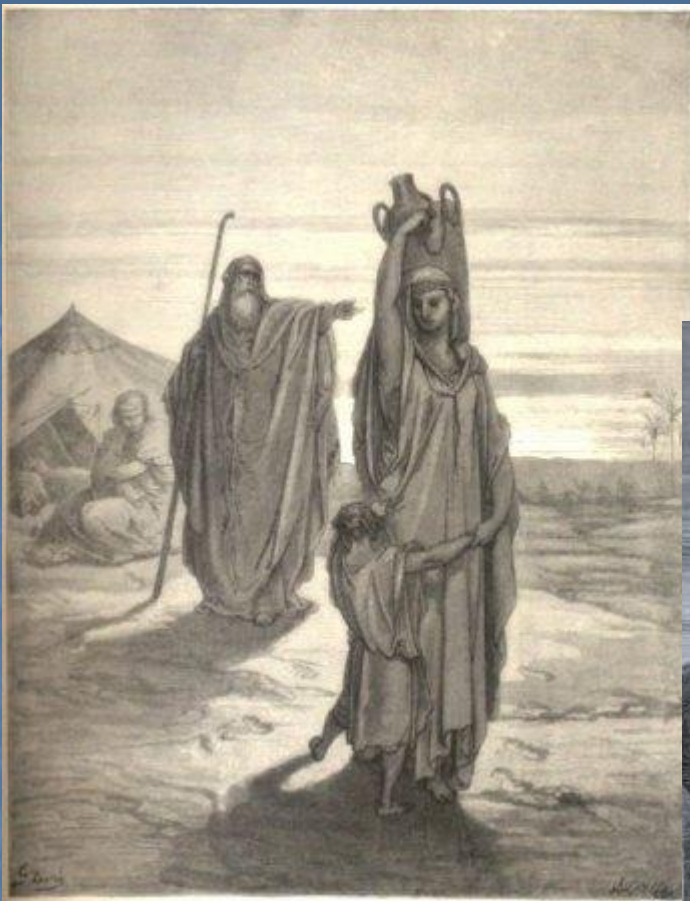
Перехід через море (гравюри
Гюстава Доре та Юліуса
Карольсфельда)





Сорок літ проблукавши Мойсей
По арабській пустині,
Наблизився з народом своїм
О межу к Палестині.
(сорок довгих літ блукав по
пустелі Мойсей-поводир, хоча
цей шлях можна було пройти за
сорок днів, але не проста доля з
випробуваннями була вказана
пророку)

І зневірився люд і сказав:
“Набрехали пророки!..
Та тепер його голос зомлів
І погасло вітхіння,
І не слухає вже його слів
Молоде покоління





Обгорнула мене самота,
Як те море безкрає,
І мій дух, мов вітрило, її
Подих в себе вбирає.
“Сорок літ, мов коваль, я
клепав
Їх серця і сумління
І до того дійшов, що уйшов
Від їх кпин і каміння
І ось сумнів у душу мені
Тисне жало студене...
О всесильний, озвися, чи ти
Задоволений з мене?”



Се Мойсей на молитві стоїть,
Розмовляючи з богом,
І молитва та небо боде,
Мов полонінним рогом

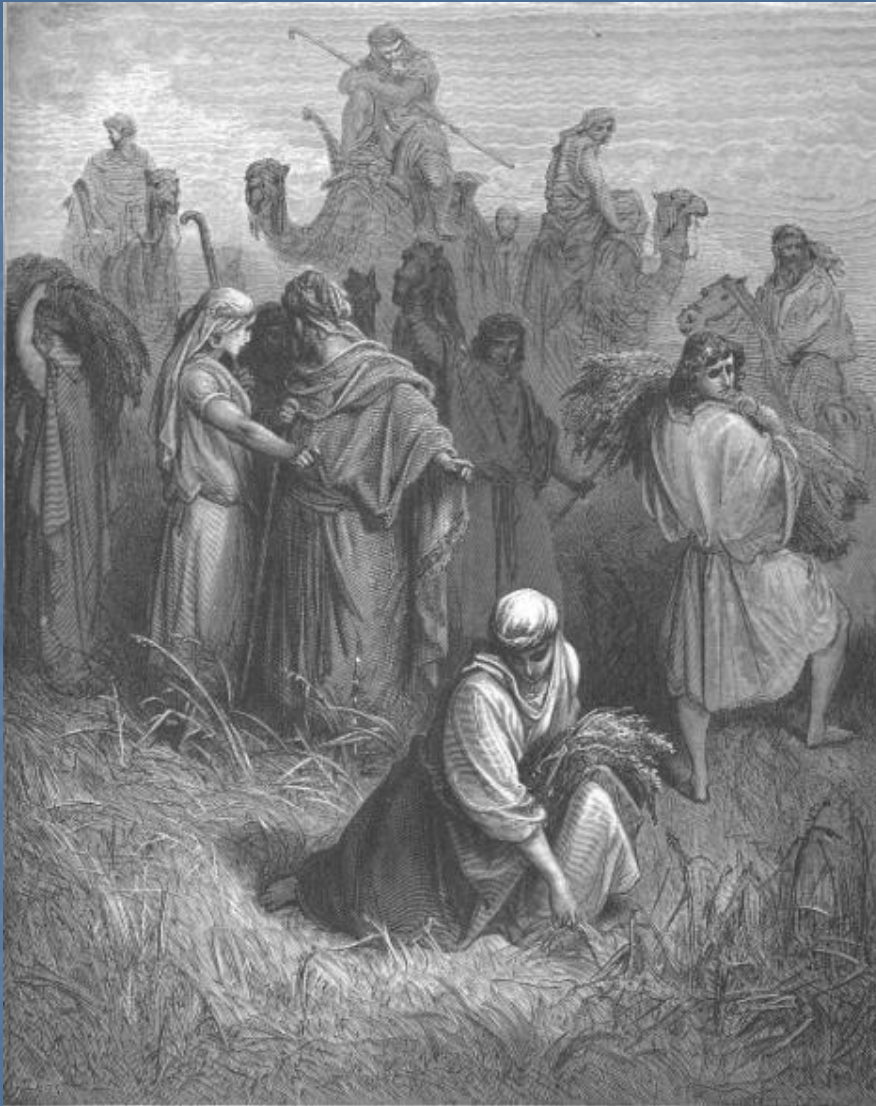




Затремтіло щось людське, м'яке
В старім серці пророка,
І понизила лет свій на мить
Його дума висока.
“О Ізраїлю! Якби ти знав,
Чого в серці тім повно!
Якби знав, як люблю я тебе!
Як люблю невимовно!”



І ворушиться в серці
грижа:
Може, я тому винен?
Може, я заповіти твої
Не справляв, як
повинен?



І безмежна скорбота лягла
На затвердле сумління,
І весь табор мов чаром
попав
В отупіння й зомління

Огонь любові, віри, жертвовної праці дається кожному із нас. Його не можна вгашати, а треба берегти і підтримувати для блага свого народу і людства. Святий Господній вогонь у серці Мойсея горів аж до його останнього подиху. Тож прислухаймося до пророка і збережімо святе полум'я любові Божої і у своїх серцях, аби бути готовими в будь-яку мить свого життя вчинити подвиг заради Бога, Вітчизни і людини:

Та прийде колись час і для вас в життєвому пориві.

Появиться вам кущ огняний, як мені на Хориві.

Стане свято в вас, мов у храму, в той момент незабутній,

І озветься до вас із огню, отой голос могутній:

"Здійми обув буденних турбот, приступи сюди сміло,

Бо я хочу послати тебе на великеє діло.

Не гасіте ж святого огню, щоб, як поклик настане,

Ви могли широсердно сказати: "Я готовий, о пане!"

Франко любив свій народ, вболівав за долю України, вірив у світле майбутнє українського народу, який боровся за самостійну державність. Все життя письменника - боротьба за єдність держави, за свій народ.